ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 8ης Μαΐου 1987 *

Στην υπόθεση 82/87 R,

Autexpo SpA, ιταλική εταιρία που εδρεύει στην Ora, εκπροσωπούμενη από το δικηγόρο Μιλάνου A. Pesce, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο J. C. Wolter, 8, rue Zithe,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον E. de March, μέλος της νομικής υπηρεσίας της, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως κύριο αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως των αποφάσεων της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1986 και της 19ης Ιανουαρίου 1987, με τις οποίες επιτρέπεται αντίστοιχα στην Ιταλική Δημοκρατία να θέσει υπό ενδοκοινοτική επιτήρηση και να εξαιρέσει από την κοινοτική μεταχείριση τα αυτοκίνητα οχήματα μεταφοράς εμπορευμάτων, εκτός από τα αυτοκίνητα οχήματα παντός εδάφους, τα οποία κατάγονται από την Ιαπωνία και έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας (ΕΕ 1987, L 32, σ. 18, και ΕΕ 1987, C 17, σ. 2),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Μαρτίου 1987, η εταιρία Autexpo SpA (στο εξής: Autexpo) άσκησε βάσει του άρθρου 173, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΟΚ προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση:

— της αποφάσεως 87/61 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1986, με την οποία επιτρέπεται στην Ιταλική Δημοκρατία να θέσει υπό ενδοκοινοτική επιτήρηση, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1988, τις εισαγωγές αυτοκινήτων οχημάτων μεταφοράς εμπορευμάτων, εκτός από τα αυτοκίνητα οχήματα παντός εδάφους, τα οποία υπάγονται στη δασμολογική κλάση 87.02 ex B του κοινού δασμολογίου και τα οποία κατάγονται από την Ιαπωνία και έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας (ΕΕ 1987, L 32, σ. 18)·

— της αποφάσεως της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 1987, με την οποία επιτρέπεται στην Ιταλική Δημοκρατία να εξαιρέσει από την κοινοτική μεταχείριση, μέχρι τις 31 Μαΐου 1987, τα ιαπωνικής καταγωγής προαναφερθέντα προϊόντα που έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας (ΕΕ 1987, C 17, σ. 2).

2 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου την ίδια μέρα, η αιτούσα υπέβαλε, βάσει του άρθρου 185 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζητεί να ανασταλεί εγκαίρως και προσηκόντως η εκτέλεση των ανωτέρω αποφάσεων της Επιτροπής, ώστε να καταστεί δυνατή η εισαγωγή στην Ιταλία ορισμένων φορτηγών Suzuki, τα οποία είχε ήδη αγοράσει κατά το χρόνο εκδόσεως της προαναφερθείσας αποφάσεως της 19ης Δεκεμβρίου 1986 στο πλαίσιο του τρέχοντος προγραμματισμού των δραστηριοτήτων της για την περίοδο μεταξύ Ιανουαρίου 1987 και τέλους Μαΐου 1987, και τα οποία παρέμειναν αποθηκευμένα στο γερμανικό έδαφος λόγω του ότι άρχισε να ισχύει η απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 1987 περί εξαιρέσεως από την κοινοτική μεταχείριση.

3 Η καθής κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις της στις 8 Απριλίου 1987. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους στις 4 Μαΐου 1987.

4 Πριν εξεταστεί το βάσιμο της υπό κρίση αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, είναι χρήσιμο να εκτεθούν συνοπτικά τα πραγματικά περιστατικά και το νομικό

πλαίσιο της εν λόγω υποθέσεως, καθώς και οι κύριες φάσεις της διαδικασίας πριν από την έκδοση των προαναφερθεισών αποφάσεων της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1986 και της 19ης Ιανουαρίου 1987.

5 Η Autexpo είναι επιχείρηση εμπορίας αυτοκινήτων οχημάτων στην Ιταλία, κυρίως μάρκας Suzuki, από την οποία έχουν άμεση εργασιακή εξάρτηση 55 άτομα, έμμεση δε 600, αν ληφθεί υπόψη το δίκτυο των εμπορικών αντιπροσώπων που διενεργούν τις πωλήσεις και την επισκευή. Το 1986 η Autexpo πώλησε στην ιταλική αγορά περίπου 12 000 καινούρια αυτοκίνητα οχήματα, από τα οποία 3 568 ήταν ιαπωνικής καταγωγής. Τα τελευταία αυτά, πριν από την εισαγωγή τους στην Ιταλία, είχαν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

6 Από το 1969 οι απευθείας εισαγωγές στην Ιταλία αυτοκινήτων οχημάτων καταγωγής Ιαπωνίας υπόκεινται σε ποσοτικούς περιορισμούς βάσει της συμφωνίας που καταρτίστηκε την εποχή εκείνη μεταξύ της Ιταλίας και της Ιαπωνίας. Εν τω μεταξύ το Συμβούλιο επέτρεψε με διάφορες αποφάσεις του την παράταση της εν λόγω εμπορικής συμφωνίας. Με την τελευταία απόφαση, δηλαδή την απόφαση 86/456 της 15ης Σεπτεμβρίου 1986, εγκρίθηκε η παράταση της συμφωνίας αυτής μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1987 (ΕΕ L 266, σ. 32). Το άρθρο 3 της υπουργικής αποφάσεως της 6ης Μαΐου 1976, με την οποία η εν λόγω συμφωνία μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη [GURI (Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Ιταλικής Δημοκρατίας), τακτικό συμπλήρωμα της 16.6.1976, αριθ. φύλλου 157], ορίζει ότι η εισαγωγή των σχετικών εμπορευμάτων δεν είναι ελεύθερη, αλλ' εξαρτάται από την έκδοση υπουργικής άδειας. Το εν λόγω σύστημα αδειών υλοποιείται με υπουργικές αποφάσεις που καθορίζουν κάθε χρόνο τις ποσοστώσεις εισαγωγής για τα αυτοκίνητα οχήματα μεταφοράς προσώπων καθώς και για τα αυτοκίνητα οχήματα παντός εδάφους. Αντίθετα, δεν προβλέπεται καμία δυνατότητα εισαγωγής όσον αφορά τα αυτοκίνητα οχήματα μεταφοράς εμπορευμάτων. Ο κανονισμός 288/82 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1982, περί του κοινού καθεστώτος εισαγωγών, επιτρέπει, με το άρθρο 1, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, την εφαρμογή του εν λόγω καθεστώτος σε κοινοτικό επίπεδο (ΕΕ L 35, σ. 1).

7 Η Ιταλική Δημοκρατία, εκτιμώντας ότι η αποτελεσματικότητα των εθνικών μέτρων που αφορούν τις απευθείας εισαγωγές θα περιοριζόταν σημαντικά ή θα εκμηδενιζόταν εάν δεν επιβαλλόταν έλεγχος επί των εμμέσων εισαγωγών αυτοκινήτων οχημάτων καταγωγής Ιαπωνίας που έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία σε άλλα κράτη μέλη, ζήτησε από την Επιτροπή την άδεια να θέσει τις εισαγωγές αυτές υπό ενδοκοινοτική επιτήρηση. Βάσει του άρθρου 115 της Συνθήκης ΕΟΚ και της αποφάσεως 80/47 της 20ής Δεκεμβρίου 1979, περί των μέτρων επιτηρήσεως και προστασίας τα οποία μπορεί

να επιτραπεί στα κράτη μέλη να λάβουν ως προς την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων καταγωγής τρίτων χωρών τα οποία έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία σε άλλο κράτος μέλος (ΕΕ 1980, ειδ. έκδ. 11/18, σ. 8), η Επιτροπή επέτρεψε στην Ιταλική Δημοκρατία, με την προαναφερθείσα απόφασή της 87/61, να θέσει υπό κοινοτική επιτήρηση τις εισαγωγές των ιαπωνικής καταγωγής αυτοκινήτων οχημάτων μεταφοράς εμπορευμάτων μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1988.

8 Κατόπιν αιτήσεως της Ιταλικής Δημοκρατίας, της 12ης Ιανουαρίου 1987, η Επιτροπή, με την προαναφερθείσα απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 1987, επέτρεψε στο εν λόγω κράτος μέλος, βάσει του άρθρου 115 της Συνθήκης ΕΟΚ, να εξαιρέσει από την κοινοτική μεταχείριση, για την περίοδο από 2 Ιανουαρίου έως 31 Μαΐου 1987, τα ιαπωνικής καταγωγής αυτοκίνητα οχήματα μεταφοράς εμπορευμάτων, εκτός από τα αυτοκίνητα οχήματα παντός εδάφους, που υπάγονται στη δασμολογική κλάση 87.02 ex Β του ΚΔ, κώδικες Nimexe 87.02-81, 82, 86, 88, που είχαν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία σε άλλα κράτη μέλη και για τα οποία οι αιτήσεις εισαγωγής είχαν υποβληθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 1987. Ωστόσο το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως αυτής διευκρίνιζε ότι η εν λόγω άδεια εξαιρέσεως δεν αφορούσε την εισαγωγή 1 000 οχημάτων που επρόκειτο να κατανεμηθούν μεταξύ όσων είχαν ζητήσει να πραγματοποιήσουν εισαγωγές και των οποίων οι αιτήσεις εξετάζονταν από τις ιταλικές αρχές κατά το χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως.

9 Με έγγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 27 Απριλίου 1987, η Autexpo επέστησε την προσοχή του προέδρου του Δικαστηρίου στο γεγονός ότι οι αρμόδιες ιταλικές αρχές της χορήγησαν στις 21 Απριλίου 1987 άδεια για την εισαγωγή στην Ιταλία 1 000 φορτηγών καταγωγής Ιαπωνίας, στα οποία δεν περιλαμβάνονταν φορτηγά παντός εδάφους, τα οποία υπάγονται στη δασμολογική κλάση 87.02 ex Β του ΚΔ και τα οποία είχαν ήδη τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας. Η Autexpo διευκρινίζει ακόμη ότι, αν και το εν λόγω μέτρο είχε ως συνέπεια να περιοριστεί σημαντικά η ζημία την οποία υπέστη λόγω της εκδόσεως των δύο προαναφερθεισών αποφάσεων της Επιτροπής, ωστόσο δεν σημαίνει ότι εξαλείφθηκε τελείως η ζημία την οποία είχε ήδη υποστεί και ότι αποτρέπεται ο κίνδυνος εκδόσεως παρόμοιων αποφάσεων στο μέλλον, και πάλι κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου.

10 Κατά το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι προσφυγές που ασκούνται ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εντούτοις το Δικαστήριο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξεως.

11 Προκειμένου να διαταχθεί ένα προσωρινό μέτρο όπως το ζητούμενο, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται καθώς και τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως.

12 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου το επείγον της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, που αναφέρεται στο άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με το αν υπάρχει ανάγκη εκδόσεως αποφάσεως προσωρινής ισχύος προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στο διάδικο που ζητεί το ασφαλιστικό μέτρο.

13 Καταρχάς, προτού εξεταστούν τα επιχειρήματα που προέβαλε η αιτούσα για να αποδείξει ότι κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, είναι χρήσιμο να εξεταστεί συνοπτικά ένα πρόβλημα που έθεσε η καθής και το οποίο αναφέρεται στο παραδεκτό της προσφυγής στην κύρια υπόθεση.

14 Πράγματι, η καθής εκφράζει σοβαρές αμφιβολίες ως προς το παραδεκτό της προσφυγής ακυρώσεως, ενόψει της οποίας υποβλήθηκε η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, καθόσον τουλάχιστον η εν λόγω προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως περί ενδοκοινοτικής επιτηρήσεως της 19ης Δεκεμβρίου 1986. Προς στήριξη της απόψεώς της η καθής προβάλλει ότι, εφόσον πρόκειται για απόφαση που απευθύνεται σε κράτος μέλος, η προσφυγή ακυρώσεως που ασκείται από νομικό πρόσωπο, όπως η Autexpo, βάσει του άρθρου 173, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΟΚ, δεν είναι παραδεκτή παρά μόνο αν η εν λόγω απόφαση το αφορά άμεσα και ατομικά. Η Επιτροπή υπενθυμίζει σχετικώς ότι κατά πάγια νομολογία « μια απόφαση που απευθύνεται σε κάποιο πρόσωπο μπορεί να αφορά ατομικά τους τρίτους μόνο αν τους θίγει λόγω ορισμένων ιδιοτήτων που προσιδιάζουν σ' αυτούς ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως που τους χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και τους εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο με τον τρόπο που εξατομικεύεται ο αποδέκτης ». Η προϋπόθεση αυτή δεν συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση, διότι η εν λόγω απόφαση, βάσει της οποίας η εισαγωγή των σχετικών εμπορευμάτων μπορεί να εξαρτηθεί από τη χορήγηση άδειας εισαγωγής, την οποία οι αρχές εκδίδουν για κάθε ζητούμενη ποσότητα εμπορευμάτων και χωρίς άλλες διατυπώσεις, αφορά την αιτούσα λόγω του αντικειμενικού γεγονότος και μόνο ότι είναι εισαγωγέας των εν λόγω εμπορευμάτων, όπως ακριβώς και κάθε άλλον εμπορευόμενο που βρίσκεται ή θα μπορούσε να βρεθεί στην ίδια θέση.

15 Αν και είναι γεγονός ότι το Δικαστήριο έχει ήδη τονίσει κατ' επανάληψη ότι το πρόβλημα του παραδεκτού της προσφυγής στην κύρια υπόθεση δεν πρέπει καταρχήν να εξετάζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, αλλά πρέπει να ερευνάται κατά την εκδίκαση της προσφυγής στην κύρια υπόθεση, διότι άλλως προδικάζεται η απόφαση επί της κύριας υποθέσεως (βλέπε κυρίως τις υποθέσεις 75/72 R, Perinciolo κατά Συμβουλίου, Racc. 1972, σ. 1203, 186/80 R, Suss κατά Επιτροπής, Racc. 1980, σ. 3501, 351/85 R, Fabrique de fer de Charleroi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 1307, 23/86 R, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συλλογή 1986, σ. 1085, και 65/87 R, Pfizer κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 1691), ωστόσο, όταν προβάλλεται ο ισχυρισμός, όπως στην προκειμένη περίπτωση, ότι η προσφυγή στην κύρια υπόθεση, ενόψει της οποίας υποβάλλεται η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, είναι προδήλως απαράδεκτη, είναι αναγκαίο να αποδειχθεί η ύπαρξη ορισμένων στοιχείων από τα οποία να συνάγεται το συμπέρασμα ότι εκ πρώτης όψεως η προσφυγή αυτή είναι παραδεκτή.

16 Πρέπει να γίνει δεκτό σχετικώς ότι εκ πρώτης όψεως δεν υπάρχουν τα στοιχεία αυτά. Όπως ορθώς τόνισε η καθής, η απόφαση περί ενδοκοινοτικής επιτηρήσεως δεν αφορά ατομικά την Autexpo, η οποία θίγεται λόγω του αντικειμενικού γεγονότος και μόνο ότι είναι εισαγωγέας, όπως ακριβώς και κάθε άλλος εμπορευόμενος που βρίσκεται ή θα μπορούσε μελλοντικά να βρεθεί στην ίδια θέση. Επομένως, η απόφαση εμφανίζεται, έναντι των εισαγωγέων, ως μέτρο γενικής ισχύος που εφαρμόζεται επί αντικειμενικώς προσδιορισμένων καταστάσεων και παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που αντιμετωπίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο (βλέπε κυρίως υπ' αυτή την έννοια: απόφαση της 14ης Ιουλίου 1983, Spijker Kwasten BV κατά Επιτροπής, 231/82, Συλλογή 1983, σ. 2559). Η διαπίστωση αυτή αρκεί για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι εκ πρώτης όψεως είναι απαράδεκτη η προσφυγή στην κύρια υπόθεση καθώς και η αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως περί ενδοκοινοτικής επιτηρήσεως.

17 Η καθής εξέφρασε επίσης αμφιβολίες ως προς το παραδεκτό της προσφυγής ακυρώσεως και επομένως της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως όσον αφορά την απόφαση εξαιρέσεως από την κοινοτική μεταχείριση που εξέδωσε η Επιτροπή στις 19 Ιανουαρίου 1987.

18 Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, η Autexpo ανέφερε, χωρίς όμως και να αποδείξει τον ισχυρισμό της αυτό, ότι υπέβαλε αιτήσεις χορηγήσεως αδειών εισαγωγής πριν από τις 19 Ιανουαρίου 1987, ημερομηνία κατά την οποία εκδόθηκε η απόφαση εξαιρέσεως από την κοινοτική μεταχείριση.

19 Και αν ακόμη υποτεθεί ότι το εν λόγω πραγματικό γεγονός, που θα αρκούσε για να χαρακτηρίσει και να εξατομικεύσει την αιτούσα κατά τρόπο ανάλογο με τον αποδέκτη της αποφάσεως, όντως αποδειχθεί, πράγμα που το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να κρίνει στο πλαίσιο της προσφυγής, πρέπει επιπλέον να εξεταστεί αν συντρέχουν οι υπόλοιπες προϋποθέσεις που απαιτούνται για να δικαιολογηθεί η αναστολή εκτελέσεως.

20 Η αιτούσα, προκειμένου να αποδείξει ότι επείγει η αναστολή εκτελέσεως της προαναφερθείσας αποφάσεως της 19ης Ιανουαρίου 1987, προβάλλει τον ισχυρισμό ότι, όταν η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 87/61 περί ενδοκοινοτικής επιτηρήσεως, της 19ης Δεκεμβρίου 1986, η ίδια είχε ήδη προβεί, στο πλαίσιο του τρέχοντος προγραμματισμού των δραστηριοτήτων της, στην αγορά και την καταβολή της αξίας 1 000 φορτηγών Suzuki, που επρόκειτο να καλύψουν τις ανάγκες της για τη χρονική περίοδο μεταξύ τέλους Ιανουαρίου και τέλους Μαΐου 1987 και να παραδοθούν στην Ιταλία κατά την ίδια περίοδο. Λόγω της προαναφερθείσας αποφάσεως της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 1987, τα φορτηγά αυτά παρέμειναν εναποθηκευμένα στο γερμανικό έδαφος. Λόγω της εναποθηκεύσεως αυτής η ζημία που υπέστη η αιτούσα ανέρχεται σε 1,85 γερμανικά μάρκα (DM) ημερησίως για κάθε φορτηγό. Επιπλέον, η αιτούσα υφίσταται τη ζημία που προκύπτει από τη δέσμευση των κεφαλαίων της λόγω της δαπάνης 13 156 000 DM για την αγορά των φορτηγών. Εξάλλου η εν λόγω ζημία αυξάνεται καθημερινά, διότι δεν είναι πλέον σε θέση να εφοδιάζει το δίκτυο των εμπορικών αντιπροσώπων της.

21 Η καθής τονίζει καταρχάς ότι το γεγονός ότι η Autexpo παράγγειλε πριν από τις 22 Δεκεμβρίου 1986 1 000 φορτηγά Suzuki που επρόκειτο να παραδοθούν στην Ιταλία μεταξύ Ιανουαρίου και Μαΐου 1987 δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι η εν λόγω εταιρία κατέβαλε όντως την αξία των οχημάτων αυτών. Πράγματι, οι παραγγελίες αυτές δόθηκαν με αμετάκλητο άνοιγμα πιστώσεως, η δε πραγματική καταβολή της αξίας των φορτηγών θα γινόταν κατά το χρόνο παραδόσεώς τους. Ακολούθως υποστηρίζει ότι από ένα έγγραφο που έχει επισυναφθεί στην αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων προκύπτει σαφώς ότι τα μνημονευόμενα στη σκέψη 13 της προκειμένης διατάξεως αποθήκευτρα βαρύνουν τον πωλητή των εν λόγω φορτηγών, δηλαδή την εταιρία Autexpo Fahrzeughandel GmbH, και όχι την Autexpo SpA. Τέλος, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η ζημία που επικαλείται η Autexpo δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί σοβαρή, αν όντως η εν λόγω εταιρία υπέβαλε στις ιταλικές αρχές αιτήσεις αδειών εισαγωγής που ήταν ακόμη εκκρεμείς κατά την ημερομηνία εκδόσεως της προαναφερθείσας αποφάσεως της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 1987, δεδομένου ότι έτσι θα μπορούσε να συμμετάσχει στην κατανομή των 1 000 οχημάτων που μνημονεύονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως αυτής.

22 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εκ μέρους της ιταλικής κυβερνήσεως χορήγηση στην Autexpo στις 21 Απριλίου 1987 άδειας εισαγωγής στην Ιταλία 1 000 ιαπωνικής κατα-γωγής φορτηγών, πλην φορτηγών παντός εδάφους, τα οποία υπάγονται στη δασμολο-γική κλάση 87.02 ex B του ΚΔ και τα οποία είχαν ήδη τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας, είχε ως αποτέλεσμα να περιοριστεί σημαντικά η ζημία που η εν λόγω επιχείρηση υποστήριζε ότι υπέστη λόγω της προαναφερθείσας αποφάσεως της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 1987, αφού η εν λόγω άδεια επέτρεψε στην Autexpo, όπως άλλωστε διευκρίνισε η ίδια κατά την προφορική συζήτηση, να προβεί στην εισα-γωγή των 1 000 φορτηγών Suzuki που μνημονεύονται στη σκέψη 20 της προκειμένης Διατάξεως. Εξάλλου η άδεια αυτή δεν αφορούσε την ποσόστωση των 1 000 οχημάτων που μπορούν να εισαχθούν βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 2, της προαναφερθείσας αποφάσεως της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 1987, με αποτέλεσμα η αιτούσα να διατηρεί τη δυνατότητα να συμμετάσχει ενδεχομένως στην κατανομή της εν λόγω ποσοστώσεως.

23 Ωστόσο, η αιτούσα διευκρίνισε κατά την προφορική συζήτηση ότι η απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 1987, έχει, μέχρι τη λήξη της ισχύος της, ως πρακτική συνέπεια να της στερεί τη δυνατότητα να προγραμματίσει κανονικά τις δραστηριό-τητές της για τους τρεις μήνες μετά τη λήξη της ισχύος της εν λόγω αποφάσεως. Πράγ-ματι, οι ιταλικές τράπεζες, επικαλούμενες το ιταλικό δίκαιο, αρνούνται να της παρά-σχουν τις πιστώσεις που της είναι απαραίτητες για να προβεί στην αγορά των οχη-μάτων που προτίθεται να παραδώσει στην Ιταλία κατά την περίοδο αυτή, λόγω του ότι δεν έχει γενική άδεια εισαγωγής που να έχει εκδοθεί από τις ιταλικές αρχές. Συνεπώς η αιτούσα δεν έχει τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει μέχρι τις 31 Μαΐου 1987 τις αναγκαίες παραγγελίες για τους επόμενους μήνες.

24 Καταρχάς πρέπει να παρατηρηθεί σχετικώς ότι η Autexpo, επικαλούμενη κατ' αυτό τον τρόπο με την αγόρευσή της τον κίνδυνο μέλλουσας ζημίας, μετέβαλε τα στοιχεία της αιτήσεώς της, η οποία αναφερόταν μόνο στη ζημία που προκύπτει από την αδυ-ναμία εισαγωγής στην Ιταλία των οχημάτων που έχουν ήδη αγοραστεί στην Ομοσπον-διακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Εξάλλου, αυτή η οψίμως προβαλλόμενη ζημία συν-δέεται περισσότερο με δυσχέρειες συμφυείς προς την ιταλική έννομη τάξη παρά με αυτή καθαυτή την εφαρμογή της εν λόγω αποφάσεως της Επιτροπής. Επιπλέον, πρέπει να διαπιστωθεί ότι η ενδεχόμενη αδυναμία προγραμματισμού, στην οποία αναφέται η Autexpo, δεν θα διαρκέσει παρά για ένα μικρό χρονικό διάστημα, δηλαδή στην προ-κειμένη περίπτωση μέχρι τις 31 Μαΐου 1987, ημερομηνία λήξεως της ισχύος της εν λόγω αποφάσεως.

25 Κατά συνέπεια, από τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτει ότι η αιτούσα δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα από το οποίο να συνάγεται ότι θα υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία αν δεν διαταχθεί η λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητεί.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 8 Μαΐου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart